

Delegatkinja **Nermina Kapetanović** uputila je tri pitanja Vijeću ministara BiH koja glase:

1. *“Šta znači uspostavljanje nove koordinacije za evropske integracije kada je članom 23. Zakona o Vijeću ministara jasno definirano šta je uloga Direkcije za evropske integracije? Detaljnija odgovornost Direkcije za evropske integracije u ovom kontekstu definirana je članom 18. stav 3. Zakona o Vijeću ministara BiH, ministarstvima i drugim organima uprave i Odlukom o osnivanju Direkcije za evropske integracije. Da li uspostavljanje novog sistema koordinacije znači uspostavljanje tri direkcije za evropske integracije, kako je u jučerašnjoj izjavi objavljenoj u ‘Oslobođenju’ tražila ministrica Željka Cvijanović? Koje su prednosti, a koji nedostaci ovako radikalnih promjena? Tražiti da se ispituju modeli prije nego što budu usvojeni, da se izjasne relevantni eksperti iz ove oblasti i konsultiraju prakse drugih zemalja. Koji mehanizam će se uvesti kako bi se riješili eventualni problemi i moguće blokade kada dođe do razlike u mišljenjima na različitim nivoima vlasti i da li je uzeta u obzir brzina donošenja odluka, koja je presudna u EU i u poslovima, kod predlaganja buduće strukture? Ovo je u kontekstu stalnog isticanja pitanja koordinacije evropskih poslova.*
2. *Entitetska nadležnost nad zakonodavstvom znači da će se ti zakoni harmonizirati na entitetskom nivou. To je u skladu s Ustavom BiH. Međutim, šta će se desiti ako dva entiteta ne budu usvojila zakon u identičnom obliku? Ako je kazna za neki prekršaj u jednom entitetu određena do nivoa X, a u drugom do nivoa Y, a oba zakona su harmonizirana s EU, jer direktive EU daju mogućnost primjene u nekim rasponima, da li to znači da ćemo unutar zemlje imati pravnu nesigurnost? Šta ako jedan entitet propiše da šara na automobilskoj gumi treba biti duboka 5, a drugi entitet 6 mm. Hoćemo li mijenjati gume na Vlašiću kada krenemo iz Sarajeva u Banju Luku? Da li buduća struktura koordinacije podrazumijeva da se radi zajedno kako bi se došlo do identičnih rješenja ili ćemo raditi svako u svome entitetu i kako se kome sviđa? Ovo je realna opasnost, jer EU najčešće propisuje minimume i raspone primjene, a samo rijetko traži striktnu primjenu obrazaca koji moraju biti prepisani u domaće zakonodavstvo. Šta će se uraditi u zemlji da u sistemu koordinacije ne dođe do ovakvih slučajeva?*
3. *Da li je Direkcija za evropske integracije kadrovski i stručno osposobljena da iznese sve poslove integracija? Da li ima dostatan budžet? Da li je kadrovski popunjena? Šta se radi na edukaciji svih koji treba da rade na evropskim poslovima? Ovo pitanje postavljam u kontekstu boljeg razumijevanja stručne i svake druge osposobljenosti i opremljenosti onih koji bi trebalo da budu predvodnici procesa integracija. Odnosno da*

li smo samo deklarativno za EU, a suštinski onemogućavamo da se taj posao radi na odgovarajući način?”